

Gena We Francji - en France
Prix We Belgii - en Belgique 50
Przedstawicielstwa - Agences
Na Paris i okolice Paryża
P. K. 1011 - 1012 - 1013 - 1014
W KROKOWIEK 31, rue de Strasbourg
P. K. 1015 - 1016 - 1017 - 1018
W WARSZAWIE - Warszawa - 1019
A. CIERMINSKI 31, rue de la République
P. K. 1020 - 1021 - 1022 - 1023
W WARSZAWIE - Warszawa - 1024
W. TROJANOWSKI 61, rue de Verdun
P. K. 1025 - 1026 - 1027 - 1028
W BRZESKACH - Brzesko - 1029
H. HAUFFMAN 17, rue Faidherbe
P. K. 1030 - 1031 - 1032 - 1033
W BRZESKACH - Brzesko - 1034
W BRZESKACH - Brzesko - 1035
W BRZESKACH - Brzesko - 1036
W BRZESKACH - Brzesko - 1037
W BRZESKACH - Brzesko - 1038
W BRZESKACH - Brzesko - 1039
W BRZESKACH - Brzesko - 1040
W BRZESKACH - Brzesko - 1041
W BRZESKACH - Brzesko - 1042
W BRZESKACH - Brzesko - 1043
W BRZESKACH - Brzesko - 1044
W BRZESKACH - Brzesko - 1045
W BRZESKACH - Brzesko - 1046
W BRZESKACH - Brzesko - 1047
W BRZESKACH - Brzesko - 1048
W BRZESKACH - Brzesko - 1049
W BRZESKACH - Brzesko - 1050

„Lamowina”

Niezależny dziennik demokratyczny dla obrony społecznych i kulturalnych interesów Wychodźców.
Quotidien démocratique pour les intérêts sociaux et culturels de l'immigration polonaise.
Journal d'information indépendant
Zaloż. w r. 1909. „Niec żywi nie tracę nadziei” przed Narodem naszą oświatę kapanie! (Juliusz Słowacki) Fondé en 1909.

Wydawca i właściciel - Directeur-Fondateur: **Michał KWIAKOWSKI**
Redaktor główny: **St. Szabowski**, **A. Malicki**, **K. Krawczyk**
Redaktorzy: **S. Kowalski**, **J. Dąbrowski**, **C. Koszycki**, **J. Pająk**, **J. Gryń**
Wiosła 1147, 20 de Budahaj, Administracji lub Drukarni adresować należy:
„NARODOWIEC” Lesz (P. de C.) rue Emile Lova 101.
„NARODOWIEC” paraf. Lesz (P. de C.) rue Emile Lova 101.
„NARODOWIEC” paraf. Lesz (P. de C.) rue Emile Lova 101.

Rok XXXI.

Czwartek, 11 maja 1939 r. - LENS (P. de C.) - Jeudi, 11 Mai 1939. Nr. 111.

Wobec powagi położenia międzynarodowego Sejm uchwałił jednogłośnie pełnomocnictwa dla Prezydenta R. P. Za pełnomocnictwami głosowali również Ukraińcy i Żydzi.

Prof. Ignacy Mościcki.

Warszawa, 10. V. — Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu uchwalono bez dyskusji w drugim i trzecim czytaniu nadzwyczajne pełnomocnictwa dla Prezydenta R. P. Za pełnomocnictwami głosowali wszyscy posłowie, a więc również ukraińscy i żydowscy. Wskazywano na to, że w obecnej chwili, w związku z powagą międzynarodowego położenia, należy wyrazić pełną zgodę na pełnomocnictwa, które w całości pokryją obowiązki państwa. — Posel Skrypin w im. grupy posłów ukraińskich oświadczył, że Ukraińcy jako obywateli państwa polskiego w całej pełni uznają potrzebę podjęcia wspólnych wysiłków dla obrony państwa. — Po posiedzeniu Sejmu odbyło się posiedzenie Komisji Prawniczej Senatu, która wypowiedziała się jednogłośnie za przyjęciem przez Senat projektu ustawy o pełnomocnictwach. — Warszawa, 10. V. — Uchwalenie przez Sejm jednogłośnie nadzwyczajnych pełnomocnictw wywarło w całym kraju wielkie wrażenie. Wczorajszego głosowanie w Sejmie, po platformie przemówieniu min. Becka, było wyjątkowo głośnie. Wszyscy Polacy stali się znowu w obronie niepodległości i całości granic. Kalkulacje Berlina na nieporozumienie między Po-

laskami i Ukraińcami, zostały przekreślone. Podnosi się także, że po raz pierwszy w Polsce niepodległy Sejm jednogłośnie udzielił tak obszernych pełnomocnictw.

Wódz armii litewskiej gen. Rasztikis przebywa w stolicy Polski.

Warszawa, 10. V. — Wczoraj rano przybył do stolicy Polski gen. Rasztikis, głównodowodzący armii litewskiej, na zaproszenie marsz. Śmigłego-Rydza, który swego gościa powitał na dworcu w otoczeniu generacji. W ciągu dnia gen. Rasztikis złożył wizytę u grobu Nieznanego Żołnierza oraz odwiedził min. Becka w gmachu ministerstwa. Publiczność stolicy witała bardzo serdecznie litewskiego gościa. Prasa w powitalnych artykułach podkreśla zryw w stosunkach między Polską i Litwą, które po krótkim okresie nieporozumień wykroczyły znowu na historyczną drogę współpracy i obywatelstwa. Przewiduje się, że marsz. Rydz-Smigły i gen. Rasztikis w rozmowach swych omówią wspólną obronę przed, nie dając im nawet czasu na uregulowanie sprawy. — Warszawa, 10. V. — Gen. Rasztikis złożył na Zamku wizytę Prezydentowi R. P., który zatrzymał gościa na obiedzie.

Gen. Rasztikis (z lewej) na manewrach armii litewskiej. Z prawej stoi gen. Czerniakiewicz.

Prof. Stronski dał odpowiedź Goebbelsowi.

Profesor Stronski kołczy swój artykuł wstępujący w „Kurierze Warszawskim” jak następuje: „Goebbels pyta w nagłówku swych rozważań: — Qu o vadis Polonia? (Dokąd idziesz Polsko?) To nie mi jesteśmy w ogłębieniu rąk, lecz Niemcy i Polska, która jest i zostanie u siebie, powiada tylko: — J'y suis, j'y reste. (Tu jestem, tu zostaję). Tak jest, czekamy u siebie na wszystkich i na... wszystkim, bo gdy memorandum niemieckie zakończyło się oświadczeniem, iż Rzeczpospolita

Akcja pokojowa Watykanu.

Najczulsze papiescy w Berlinie, Warszawie, Paryżu i Londynie odbyli dłuższe narady z kierownikami polityki zagranicznej.

PARYZ, 10. V. — Prasa francuska omawia obszernie wizyty, jakie w ostatnich dniach przedstawiciele Watykanu złożyli w Berchtesgaden, w Warszawie, Londynie i Paryżu. Nie ulega wątpliwości, że Watykan pragnie działać w kierunku utrzymania pokoju i zgłębzenia istniejącego naprężenia. Według jednych wieści, Watykanowi chodzi przede wszystkim o jednomyślnie rząd zainteresowanym, jakim katastrofą dla Europy i świata cywilizowanego byłaby nowa wojna. Wiele innych poglądów miłoby chodzić o zwolnienie do Watykanu konferencji Anglii, Francji, Niemiec, Polski i Włoch. Jeszcze inne pogłoski mówią, że Watykanowi chodzi przede wszystkim o załatwienie sporu o Gdansk. Ze strony Watykanu zaprzeczono, jakoby nastąpiła propozycja odbycia konferencji w Watykanie, i oświadczone, że działalność dyplomatyczną Watykanu nie była większą, niż zwykle.

Za kulisami osi Rzym - Berlin.

Doświadczony znawca stosunków francuskich był redaktor „Matina” p. Korab-Kucharski, stwierdza szczerze, że zaciąg postawy Francji w chwili obecnej, a z drugiej strony sądzi, że w ogóle we Francji nie przewiduje się rychłej katastrofy wojennej.

Nasamprzód Hitler jest więcej politycznym niż żołnierzem. Wojna, wywołana na rozkaz Ludwika XIV. Sobieskiego, Napoleona, lub Pilsudskiego, pozabawia Adolfa Hitlera jego ideowego, możliwością, nad niemieckim narodem. Wyszumkały się ktoś inny, kto by zgniółwał w niemieckiej ludności patriotyczne nadzieje na sukces przemocy.

Rząd włoski nie jest za wojną o Gdansk. W razie wojny Włochy straciłyby niemal natychmiast Abisynię. Na podstawie angielskiej informacji, Francja mniema, że dla Włoch obrona Gdanska na rzecz niemieckiego sojusznika, nie warta jest ryzykowania. Czyni, że włoska troska o panowanie nad Afryką wschodnią, staje się przeszkodą dla

Strasza katastrofa lotnicza. Samolot wojskowy w Ekwadorze runął na ziemię w centrum miasta. 25 osób zginęło i splonęło 5 domów.

QUITO, 10. V. — Samolot wojskowy, lecący ze stolicy Ekwadoru (Quito) do Guayaquil, uległ katastrofie. Aparat znalazł się w powietrzu, który zniszczył doszczętnie 5 domów, 20 osób splonęło w czasie pożaru. Szkody obliczane są na 200.000 dolarów.

Lloyd George przeciw państwom bandyckim.

Londyn, 10. V. — Parlament angielski przyjął w drugim czytaniu 387 gł. przeciw 145 ustawę o obowiązkowej służbie wojskowej. Partia Pracy głosowała znowu przeciw, jakkolwiek domaga się energicznej polityki.

La question de Dantzig et les relations germano-polonaises.

Dans „Editeur de Nice” vient de paraître un article du général Blanchard sur la question actuelle de Dantzig. L'auteur y expose son opinion. Nous nous permettons de reproduire quelques extraits de cet article. La question de Dantzig, qui a causé déjà tant de préoccupations aux chancelleries, est redevenue le facteur important de la situation germano-polonaise. Elle fait naître un nouveau, des flots d'incertitude, elle donne lieu, en outre, à des déclarations et à des développements que ne trouvent pas suffisamment compte de la situation de fait, en même temps qu'ils semblent négliger la situation de droit résultant des traités de 1919. Pour bien comprendre la question, il importe d'étudier de plus près géographiquement les pays intéressés.

Strejk górników w Stanach Zjednoczonych. Prezydent Roosevelt wezwał pracodawców i pracujących, celem osiągnięcia porozumienia.

Nowy Jork, 10. V. — 460 tys. górników strajkuje, przyczem chodzi o nowy układ taryfowy gdyż poprzedni ujął 31-go marca. Prezydent Roosevelt wezwał zwalczających na zerwanie wojny, by poszukić drogi do porozumienia. Brak węgla dałby się dotkliwie we znaki w porcie nowojorskim i w krajach wschodnich Stanów Zjednoczonych.

Wybuch na drodze z podmiejskich granic wloskich. 2 osoby zabite i rane.

Berno, 10. V. — Na drodze prowadzącej z Lugano do jeziora w Como w odległości dwa i pół kilometra od granicy włoskiej nastąpił straszliwy wybuch. Drogą była podminowana przez armię szwajcarską. Wskutek wybuchu ponikłi śmierci 2 osoby, 3 zostały rane. Nie jest wykluczone, że pod obciążeniem skał, które wskutek wybuchu zatrasowały szosę, znajdują się dalsze ofiary.

Opór Partii Pracy przeciw obowiązkowej służbie wojskowej w Anglii sędzia Niemcy bardzo wznowie. Wczoraj usilowali nawet nowo Lloyd George'a wyświadczyć dla swojej propagandy, gdyż Lloyd George popierał obowiązkową służbę, wykazywał, że da ona jeszcze za mało, by przeciwstawić się skutecznie złagodnym siłom niemieckim i włoskim.

Propaganda niemiecka wykazuje także typy, jakie Chamberlainowi stawia Partia Pracy w sprawie Gdanska, gdyż w orzeczeniu trzeci tych typów. Niemcy widzą słabość i chęć uniknięcia wojny, choćby za dużą cenę. Wyzyskując ten stan rzeczy, propaganda niemiecka chce wykażać, jakoby Anglia nie była dostatecznie zdecydowana, iakoż ewentualnie tylko zwiększyć nacisk, by osiągnąć, co się chce z nazwą wojny, ufały, że Anglia zajmować będzie nadal stanowisko silne, a nie Partia Pracy powinna ukinąć wazy

de la germanisation, avouant la prépondérance polonaise de ces régions et reconnaissant une proportion de population polonaise d'au moins 80% en Posenie — d'un moins 60% en Poméranie. Les territoires rattachés à la Pologne par la volonté des alliés étaient donc bien des terres polonaises où vivait une minorité allemande.

La Prusse orientale habitée par une majorité allemande incontestable (80 à 85% environ) fut laissée à l'Allemagne et, comme cette province se trouvait coupée du reste de l'Empire, on imposa à la Pologne des conditions de libre transit à travers son territoire pour le trafic entre l'Allemagne et la Prusse-Orientale. Un accord germano-polonaise a fixé les détails d'exécution et le transit n'a donné lieu jusqu'à présent à aucune difficulté, ni à aucune réclamation.

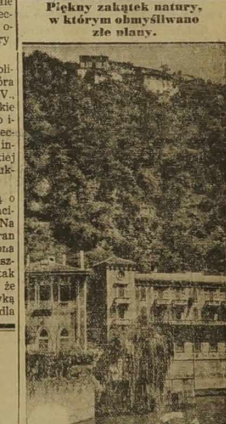
Dans le tracé des frontières, une question épineuse se présentait: celle de Dantzig. La Pologne et l'Allemagne réclamaient éperdument cette ville: la Pologne comme son port naturel paritaire intégrante de la Poméranie polonaise, comme son domaine ethnique, arguant du fait incontestable que la grande majorité de la population de la ville est allemande. La France soutenait la thèse polonaise à laquelle s'opposait l'Angleterre de Lloyd George. Au point de vue pratique, la question essentielle était, au moment du tracé de la frontière, de savoir si Dantzig faisait partie intégrante de la Poméranie ou de la Prusse-Orientale. Or, les Allemands eux-mêmes en conviennent. — Dantzig appartient au domaine géographique et économique de Poméranie — placé à l'embouchure de la Vistule qui coule exclusivement en territoire polonais, tête de deux grandes lignes de chemin de fer Cracovie — Poznań — Dantzig et Lodz — Dantzig (Warszawa) — Dantzig, débouché naturel avant 1914 de la Pologne russe. Dantzig a été en outre, le seul port du royaume de Pologne pendant plusieurs siècles, sa condition d'imposait d'autant plus que laisser Dantzig à l'Allemagne c'était réaliser ce paradoxe de donner à la Pologne un contact avec la mer sans accès.

Malheureusement, le parti anglo-germanophile, si puissant auprès de Lloyd George, opposait à la solution polonaise un veto irréductible. On se décida alors à un compromis destiné à contenter tout le monde et qui n'a contenté personne. On fit de la ville de Dantzig et son hinterland l'Etat libre, gouverné par un Sénat élu et placé sous l'autorité de la Comité des Nations, représenté dans le conseil par un haut-commissaire. Livré à lui-même, ce petit Etat aurait créé de la

„Obrona niepodległego bytu jest naszym kardynalnym zadaniem... (Zapiej się polce w walce lub nawet nieś poddać bezsilnie. A to dlatego że krewni przelamy w takiej walce będą zdrowym polem, z którego wyrósł nowożyty i nowe argumenty w walce o wolność i niepodległość swego narodu. Pamiętajmy, że kto nie ma siły wolności, nie zasługuje na nią.” Gen. Rasztikis do żołnierzy, po zajęciu Kijedpy przez Rzeszę.

W związku z tymi warunkami w tej-jedynej chwili dobre nieformalnych twierdzi się, że w końcu ub. tygodnia nuncjusz apostołski w Londynie Mgr Godfrey odbył dłuższą konferencję z min. spr. zagr. Halifaxem. Na konferencji tej nuncjusz papieski miał przedłożyć min. Halifaxowi swój zorganizowany międzynarodowej konferencji. Celem tej konferencji byłoby rozpatrzenie zagadnień spornych, m. in. także sprawy Gdanska. W konferencji wzięby udział państwa bezpośrednio zainteresowane, to jest Niemcy, Polska, Wielka Brytania, Francja i Włochy.

Piekny zalętek natury, w którym obmyślano zleżano.

Strejk górników w Stanach Zjednoczonych.

Prezydent Roosevelt wezwał pracodawców i pracujących, celem osiągnięcia porozumienia. Nowy Jork, 10. V. — 460 tys. górników strajkuje, przyczem chodzi o nowy układ taryfowy gdyż poprzedni ujął 31-go marca. Prezydent Roosevelt wezwał zwalczających na zerwanie wojny, by poszukić drogi do porozumienia. Brak węgla dałby się dotkliwie we znaki w porcie nowojorskim i w krajach wschodnich Stanów Zjednoczonych.

Wybuch na drodze z podmiejskich granic wloskich.

2 osoby zabite i rane. Bernardo, 10. V. — Na drodze prowadzącej z Lugano do jeziora w Como w odległości dwa i pół kilometra od granicy włoskiej nastąpił straszliwy wybuch. Drogą była podminowana przez armię szwajcarską. Wskutek wybuchu ponikłi śmierci 2 osoby, 3 zostały rane. Nie jest wykluczone, że pod obciążeniem skał, które wskutek wybuchu zatrasowały szosę, znajdują się dalsze ofiary.

48.265.000 dolarów w złocie wzięto w jednym dniu do Stanów Zjednoczonych.

Nowy Jork, 10. V. — Według komunikatu Federal Reserve Bank (Banku Państwa) w ciągu jednego dnia 8 maja 1939 roku do Stanów Zjednoczonych granicy 48.265.000 dolarów w złocie, a

